

at foretage en saa ringe Nedsættelse som muligt. Det samme Ønske har jeg med Hensyn til Vædringsforslaget Nr. 113. — De andre Vædringsforslag til § 22 kan jeg hurtig blive færdig med. Forslaget Nr. 114 kan jeg tiltræde, Nr. 115 er tiltraadt af saa godt som hele Udvalget, Nr. 116 staar i Forbindelse med en Post paa § 26, det staar og falder med denne. Forslaget 117 har Udvalget tiltraadt. Derimod skal jeg noget nærmere omtale Vædringsforslaget under Nr. 118, hvor Summen til de større Vedligeholdelsesarbejder foreslaas nedfat med 18,800 Kr. Man har nemlig ikke villet gaa ind paa at tilstaa en ny Brolægning af Løihusgaarden. Dertil udfordres 5,000 Kr. Denne Brolægning er saa slet, at den neppe kan blive slettere. Jeg haaber derfor, jeg kan vente et Aar endnu, uden at den bliver slettere derfor. Dernæst er det ikke foreslaaet bevilget, at Taget paa den større Staldbygning i Hørsholm maa blive repareret, hvortil der udfordres den ringe Sum af 3,600 Kr. Saa længe disse Bygninger fortere under Krigsbestyrelsen, maa jeg varmt anbefale, at man gjør, hvad man kan, for dog at holde dem i nogenlunde god Stand. — Man har forlangt en Sum af 4,400 Kr. til Fornyelse af Slynalederstængerne paa Søforterne. Udvalget har antaget, at man kunde nøjes med at forny Halvdelen af disse, og har derfor foreslaaet Summen nedfat med 2,200 Kr. Jeg erkjender, at der er Noget, der taler for, at man fordeles Udgiften paa to Aar. Hvad endelig angaar den største Sum, nemlig de 8,000 Kr. til Afsandfættelse af Citadellens nordre Ravelinbro, da har jo allerede det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 3die Bølgtræds (Dinesen) tydelig godtgjort, at denne Bro er daarlig, at der maa gøres Noget, og at det, saaledes som Forholdene nu ere, og henset til, at Rastelsgraven skal oprensnes, samt at der skal opføres Spundsvæge, vilde være bedst at erstatte Broen ved en Dæmning. Dette har jeg allerede tiltraadt i Udvalget, og jeg skal her udtale, at dette Forslag er overordentlig fornuftigt, idet man derved for Fremtiden vil undgaa de store Broreparationer. Naar det ærede Medlem tillige ønskede, at den søndre Ravelinbro ogsaa skulde ombygges med en Dæmning, da er dette jo en Sag, som ikke saa lige kan afgjøres, og derom kan jeg ikke give noget som helst Råd. Sagen kan nemlig ses fra flere forskjellige Sider, ogsaa fra andre Sider end Reparationsiden, og det er saadanne Betragtninger, der forhindrer mig i at udtale mig bestemt. De sidste to Vædringsforslag til § 22 behøver jeg ikke nærmere at omtale, og jeg gaar saaledes over til § 26.

Af flere af de Herrer Ordførere har jeg hørt, at Grunden til, at man har negtet saa Meget paa § 26, er den, at man har villet overholde et Princip, nemlig det Princip, at man nødig vilde give Mere end en bestemt Sum. Det forekommer mig, at dette er et meget daarligt Prin-

cip. Det har ingen Steder hjemme, thi det er jo netop paa § 26, at de paatrængende og uventede Udgifter komme. Det ene Aar kan det Beløb, som forlanges paa denne Paragraf, være overordentlig stort, medens det det næste Aar kan være overordentlig lille. Saa længe som vort Forsvarsvæsen ikke er i bedre Stand, end det er for Diebliffet, frygter jeg dog rigtignok for, at den forlangte Sum altid vil være noget større, end Flertallet her maaste kan ønske; men jeg appellerer rolig til det ærede Flertals Fædrelandskærlighed og Patriotisme og haaber, at selv de ivrigste Modstandere imod de store Summers Bevilling vilde være med til at vise sig mere liberale og mere fædrelandsfæle. Den ærede Ordfører for det ene Mindretal (Thomsen) har varmt anbefalet ikke at gaa ind paa Vædringsforslagene under Nr. 170 og 171, og jeg kan kun talke ham for de Ord, som han fremsatte ved denne Leilighed. Hvad angaar Nødvendigheden af at have et vist Quantum Materiel til Forberedelse af Baglavaabaen i Reserve ved Løihusafdelingen, skal jeg oplyse, at man i Tilfælde af Krig maa forcere Fabrikationen i overordentlig høj Grad, og naar man da ikke har dette Materiel i Reserve, saa er det umuligt at sætte Fabrikationen i Gang, thi alle disse Materialier skulle have fra Udlandet og kunne ikke søges tilveiebragte her i Landet. Jeg maa endvidere bemærke, at Materiale til omtrent 1,000 Geværer eller Haandvaaben hvert Aar maa ligge parat, for at man ved Finantsaarets Begyndelse kan tage fat paa Fabrikationen. Skal man vente med at skrive til Udlandet efter disse Materialier, indtil man har faaet Bevilling, saa gaar der 6 Maanedre hen, inden vi faae dem, og da vi i det Hele stedse trænge til en Forøgelse af en Geværbeholdning, saa er det saa meget mere nødvendigt, at vi have Materialet liggende, for i Krigstilfælde at kunne forcere Geværfabrikationen til det Yderste. Det næste Vædringsforslag angaar Forandring af Visererne paa Sørens Baglavaabaen. Dette er ligeledes i højeste Grad ønskeligt og jeg er overbevist om, at Enhver her helst vil levere de bedst mulige Vaaben i Gaanden paa Fædrelandets Søner. At give dem et i og for sig meget godt Vaaben, men saa for en stor Del berøve dem Midlerne til at bruge dette Vaaben paa rette Maade ved ikke at give dem tilsvarende Viser, det er dog en Fremgangsmaade, som ikke kan billiges. — Vædringsforslaget under Nr. 172 angaar Negtelsen af en Sum til Artillerisabler. For denne forlangte Sum af 16,800 Kr. havde man paatænkt at anskaffe dels 500 Sabler for Beredne og dels en Del Sabler til Feltkonstabler og Fæstningskonstabler. Af alle Sabler trænger man uregelmæssigt mest til de 500 Sabler for Beredne; Løihusbeholdningen af Sabler til dem er opbrugt, og de udliveredede Sabler ere i en saa daarlig